

d.1.2 stavebně konstrukční řešení

d.1.2.01 technická zpráva

obsah :

1	úvod, obecný popis stavby a záměru	3
1.1	identifikační údaje stavby	3
1.2	podklady	3
2	nosný systém a statický model	4
2.1	zatřídění nosné konstrukce stavby	4
2.2	statická koncepce a popis nosné konstrukce budovy	4
2.3	základní geometrie, modulový systém	5
2.4	zatížení	6
2.4.1	stálá zatížení - G	6
2.4.2	proměnná, nahodilá zatížení	6
2.4.3	zatížení sněhem	6
2.4.4	zatížení větrem	6
2.4.5	jiná zatížení a mimořádné situace	7
2.5	statický výpočet	7
2.6	stabilita konstrukcí	7
2.7	konstrukce z hlediska požární ochrany	7
3	konstrukční řešení	8
3.1	úpravy hlavního vstupu do budovy	8
3.1.1	předsazené schodiště, menší opěrné stěny a základy	8
3.1.2	nájezdová rampa	9
3.1.3	boční ocelové schodiště	9
3.2	úpravy prostor centrálního schodiště	9
3.2.1	vykonzolovaný vikýř a prodloužení schodiště do 5.np	9
3.2.2	výtahové šachty	10
3.3	arkýře na severní fasádě budovy	10
3.3.1	doplnění pilířů, vyztužení SNK a příprava na arkýře	10
3.3.2	OK – vykonzolované arkýře	11
3.4	zásahy do SNK, jejich zesílení a podepření	11
3.4.1	rozšíření a zvýšení dveřních otvorů	11
3.4.2	dveřní rámy	12
3.4.3	překlady	12
3.4.4	výměny	12
4	materiály a technologie nosných konstrukcí	12
4.1	antikorozi ochrana OK a OBK	13
4.2	povrchy konstrukcí	13
4.3	hmotnosti a objemy	13
5	požadavky na PD, průzkumy a realizaci	14
5.1	požadavky na dokumentaci	14
5.2	požadavky na průzkumné práce	14
5.3	provádění zemních a základových konstrukcí	14
5.4	provádění ŽB monolitických konstrukcí	14
5.5	výroba ŽB prefabrikátů	15
5.6	provádění ocelových a spřažených OB konstrukcí (OK/OBK)	15
5.6.1	Kompozitní ocelobetonové profily	15
5.6.2	spoje, kotvení a spřažení	15
5.7	vybrané povinnosti dodavatele stavby	16
5.7.1	rozsah dodavatelských prací	16
5.7.2	požadavky kontrol, měření a zkoušek při provádění	16
5.7.3	požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví při práci	17
6	normové předpisy, standardy, literatura	17
7	závěr	18

1 úvod, obecný popis stavby a záměru

Statické a konstrukční řešení ke stavební akci „Pedagogická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci“, jejímž cílem je rekonstrukce vybraných vnitřních prostor, chodeb, komunikací a hlavního vstupu stávající historické budovy fakulty na Žižkově náměstí. Základní funkce budovy a účely místností se prakticky nemění. Předmětná budova je samostatně stojící objekt s půdorysem ve tvaru písmene H o vnějších rozměrech 103 x 51 m, má 1 podzemní a 5 nadzemních podlaží, kdy nejvyšší podlaží je vestavbou do krovové konstrukce betonové sedlové střechy se sklony $25 \div 44^\circ$. Tato původní budova byla postavena v letech 1936 až 1938. Od roku 2013 ji z jižní strany doplňuje moderní 4 podlažní přístavba půdorysného tvaru T zaústěná přes spojovací krček do centrální části s hlavním schodištěm a také hlavním vstupem, který je orientován na sever, tedy na Žižkovo náměstí. Přístavba z roku 2013 nebude touto stavební akcí nijak dotčena.

Náplní SKř v rámci projektové přípravy rekonstrukce jsou zejména následující stavební zásahy a nově instalované konstrukce: úprava hlavního vstupu s předsazením schodiště a doplnění dvojice nových spojovacích konstrukcí (nájezdová rampa, boční schodiště); vložení dvojice nových výtahových šachet do zrcadel centrálního schodiště; prodloužení centrálního schodiště až do 5. podlaží; zabudování konstrukce nového vykonzolovaného vikýře; vytvoření dvojice moderních arkýřů (ve 2. a 3. p) a s tím související zásahy do stávající nosné konstrukce budovy; půdorysné i výškové rozšíření dveřních otvorů ve vnitřních nosných stěnách.

1.1 identifikační údaje stavby

název stavby / akce:	Rekonstrukce vnitřních komunikačních prostor Pdf UPOL - Žižkovo nám. 5
místo stavby:	Pdf UPOL, Žižkovo náměstí 5, 779 00 Olomouc
investor / stavebník:	Univerzita Palackého v Olomouci Křížkovského 511/8, 771 47 Olomouc
generální projektant:	atelier-r, s.r.o. tř. Spojenců 20, 779 00 Olomouc
architekt projektu:	atelier-r, s.r.o. Ing. arch. Miroslav Pospíšil (ČKA 03 582)
projektant části:	LOstade CZ s.r.o. Na Burni 1497/39, 710 00 Ostrava
	odpovědná osoba projektanta: Ing. Jan Lukáš (autorizovaný inženýr pro obor statika a dynamika staveb, ČKAIT-1103418)
stupeň PD:	dokumentace pro provedení stavby (DPS)
datum:	únor 2021

1.2 podklady

- [1] stavebně architektonické výkresy, část d.1.1 – podklady pro profese a pracovní výkresy k DPS; vypracované GP - atelier-r, s.r.o.; ze dne 18-02-2021 [aktuální verze v *.dwg]; a také koordinační schůzky se zástupci GP.
- [2] osobní obhlídka při realizaci průzkumných prací, dne 12.01.2021
- [3] informace o stanovení požadavku požární odolnosti nově umísťovaných nosných sloupů a pilířů _R45, požadavek požární odolnosti střešních výměn _R15; sděleno zástupci GP
- [4] výkresy zaměření dispozic budovy z roku 2001; vypracované a předané GP - atelier-r; digitální podoba; [obsah souboru: 1_pdz.dwg; 1_podl.dwg; Rez_A.dwg; 2_podl.dwg; 3_podl.dwg; 4_podl.dwg; 5_podl.dwg]
- [5] zpráva a výsledky z dříve provedeného stavebně technického průzkumu středové části historické budovy se zaměřením na napojení přístavby realizované v roce 2013: Stavebně technický

průzkum objektu zpracovaný ing. Bronislavem Šlapanským, Průzkumy staveb s.r.o., Filipínského 59, 615 00 Brno; Z. č. 10-032, z května 2010.

[6] zpráva o provedeného stavebně technického průzkumu objektu Pedagogické fakulty UP, Žižkovo nám. 5 v Olomouci; STP, zpracovaný Průzkumy staveb s.r.o., Lísky 1000/44, 624 00 Brno; z. č. 21-001, leden 2021.

2 nosný systém a statický model

2.1 zatřídění nosné konstrukce stavby

Zatřídění nosné konstrukce určuje způsob a intenzitu kontrol i pravidelné údržby a závisí na požadované spolehlivosti, účelu, druhu namáhání a především třídě následků, do které konstrukce spadá.

<u>třída následků:</u>	CC2 , dle ČSN EN 1990, příloha B – střední následky s ohledem na ztráty lidských životů nebo značné následky ekonomické, sociální nebo pro prostředí
<u>zatřídění dle druhu namáhání:</u>	běžné namáhání konstrukce – pouze normová kvazistatická zatížení (viz kapitola – zatížení konstrukcí)
<u>zatřídění podle účelu stavby:</u>	nové nosné konstrukce navrhované v rámci stavebních úprav stávající historické budovy; menší pasivní konstrukční celky vynášené nebo stabilizované existující NK _ rekonstrukce budovy občanské vybavenosti (budova fakulty VŠ)
<u>návrhová životnost:</u>	kat. 4 – 50 let (informativní údaj), dle ČSN EN 1990, tab. 2.1
<u>třída spolehlivosti:</u>	RC2 $\beta > 3,8$, dle ČSN EN 1990, příloha B, tab. B.2
<u>úroveň kontroly při navrhování:</u>	DSL2 , dle ČSN EN 1990, příloha B, tab. B.4
<u>úroveň kontroly při provádění:</u>	IL2 , dle ČSN EN 1990, příloha B, tab. B.5

2.2 statická koncepce a popis nosné konstrukce budovy

Základním nosným systémem SB (stávající budova, také SNK – stávající nosné konstrukce) je ve středové části podélný stěnový 3 trakt s přibližnými rozpory 4,93 + 3,10 + 6,09 m. Středová část budovy je sevřena mezi dvojici kolmo orientovaných křídel s nosným systémem v podobě stěnového asymetrického dvou traktu, rozpory cca 3,10 + 6,10 m. Svislé nosné konstrukce zde tvoří převážně zděné stěny z plných cihel v tloušťkách 500 až 750 mm, zděné pravděpodobně na vápennou maltu. Vodorovné nosné konstrukce jsou provedeny jako železobetonové monolitické a to ve dvou základních typech. Stropy nad 1. až 4. np jsou tzv. bedničkové stropy, což je typ žebrového stropu s betonovým podhledem a skrytým dřevěným bedněním. Druhým typem, který se místně vyskytuje nad 1.pp, je trámový strop bez podhledu, tedy s viditelnými trámy. Rozdílné jsou také rozteče trámů/žeber, ale různé tvarové odlišnosti budou zřejmě i v rámci stejného typu stropu v závislosti na rozponu, zatížení, vnitřních dispozicích a výškové úrovni. U chodbových traktů mohou být stropy redukovány pouze na silnější monolitickou desku. Uvedeným typům vodorovných konstrukcí se dále vymykají stropy na prostoru hlavního schodiště, kde jsou vnitřní nosné stěny nahrazeny pravoúhlým rastrem betonových pilířů a stropní konstrukce se zde mění na betonovou desku podepřenou ortogonálním roštem masivnějších betonových průvlaků. Lze předpokládat, že i hlavní 5 ramenné schodiště je provedeno jako ŽB monolitická konstrukce s kamennými nebo teracovými stupni. Střecha objektu je tvořena sedlovou železobetonovou nosnou konstrukcí krovu a železobetonovou monolitickou deskou. Nosná konstrukce krovu se skládá z ŽB krokví podpíraných dvojicí ŽB sloupů, u obvodu objektu jsou uloženy na ŽB monolitické věnce. Sloupy jsou uloženy na střední nosné stěny. Přibližně uprostřed délky středové části je střešní konstrukce rozdělena dilatační spárou. Na horním líci ŽB desky jsou přikotveny dřevěné trámečky rovnoběžně se spádem střechy a na ně jsou přibita prkna bednění. Střešní krytina je tvořena vláknocementovými šablonami.

Jak je již naznačeno v úvodu, tak navrhované stavební zásahy jsou vždy lokálního charakteru a nelze proto definovat jeden statický koncept řešení. Projekt SKŘ je tak souborem dílčích návrhů a řešení jednotlivých zásahů do SNK a nově instalovaných konstrukčních celků. Viz popis statického a konstrukčního řešení u jednotlivých stavebních úprav.

Obecným principem je navrhovat nové konstrukce s ohledem na architektonické ztvárnění a s takovou statickou funkcí, která minimalizuje negativní efekty na SNK historické budovy a

optimálně využívá jejich předností. V místech nových zásahů, oslabení, popřípadě i vybourání existujících nosných konstrukcí musí být v první řadě staticky zajištěna plná strukturální integrita stávající nosné konstrukce.

K tomu byly navrženy vyztužené dveřní rámy ve stěnách s málo únosným stávajícím zdivem, případně jen překlady nad nově zřizovanými otvory. Dále se navrhuje i nové svislé konstrukce v podobě ocelových o ocelobetonových sloupů/pilířů, které nahradí odbourávané a oslabované části budovy v místech rozsáhlejších zásahů. Novém svislým prvkům sekundují nové průvlaky, nosníky a zesílení stávajících vodorovných nosných konstrukcí. Důležitou podmínkou je, aby nové podpírající a zesilující prvky korespondovali s deformovatelností starých konstrukcí. Většinou se jednalo o podmínku převažující a určující pro stanovení dimenzí. Popsané adaptace SNK bezpodmínečně vyžadují podrobné zaměření, ověření všech aspektů a předpokladů projektu a doplňující průzkum SNK ve všech místech navrhovaných stavebních zásahů!

Provádění se musí řídit navrženými postupy a dbát na správný souběh prací. Ve výkresových přílohách SKř jsou graficky zaznačeny hlavní poznámky statika k provádění, místa/konstrukce s určeným postupem prací a také je poukázáno na nezbytné doplňující průzkumy (ověření předpokladů). Tento výpis nemůže být zcela vyčerpávající a v případě dalších komplikací nebo nejasností je vždy nutné přizvat statika, který rozhodne o dalším postupu!

Na základě statických modelů a výpočtů byly navrženy tvary a dimenze nosných konstrukcí. V některých návrzích jsme vycházeli z více statických modelů a úvah, protože jediný striktní a přesný model není u stávajících NK vždy možné definovat.

Ze zřejmých a výše popsaných příčin nebylo možné naprojektovat všechny potřebné detaily, jelikož jejich správný návrh se neobejde bez podrobné znalosti a zaměření konkrétního místa. V případě dodatečných kotvení se navíc předpokládá nutnost ověření únosnosti kotev pomocí zkoušek in-situ. Ze stejných příčin nelze vyloučit následné úpravy navržených detailů. Součástí dodavatelské dokumentace tak musí být i tzv. „malá statika“, kdy se provádí dílčí propočty a statické posudky rozhodujících kotvení a montážních styčnicků. Výsledný návrh musí být před realizací zkontrolován odpovědným statikem.

2.3 základní geometrie, modulový systém

Není užitečné definovat jednotný modulový systém v daném typu projektu, kdy je dominantní rekonstrukce stávajícího objektu – členité historické budovy, do nebo ke které jsou pouze lokálně umísťovány nové konstrukce a prováděny stavební úpravy. Orientace ve výkresech se podřizuje celkovým půdorysům stavebně architektonické části PD, kdy se ctí názvosloví a v popisech se odkazuje např. na číselné označení místností, popř. na definované výškové úrovně podlah.

Rekonstruovaná budova pochází z let 1936 – 38, základní půdorys připomíná tvar písmene H o vnějších rozměrech 103 x 51 m, má 1 podzemní a 5 nadzemních podlaží, kdy nejvyšší podlaží je vestavbou do krovové konstrukce betonové sedlové střechy se sklony 25 ÷ 44°. Okolní terén je téměř rovinný, bez výrazným výškových rozdílů a skoro celý je tvořen zpevněnými plochami. Středová část, podélný chodbový troj trakt, je dlouhá cca 72,6 m a má prakticky konstantní šířku 14,8 m. Na obou koncích středová část ústí přibližně doprostřed délky příčně orientovaných bočních křídel se shodnou celkovou délkou cca 50,2 m. Boční křídla jsou asymetrické chodbové dvou trakty zrcadlově afinní ke středové ose budovy s nestejným pravoúhlým zalomením na obou koncích, takže jejich půdorysná šířka skokově přechází z 9,8 m u prostřední části na 14,8 m u severních konců a na 19,7 m, resp. 20,8 m, u jižních konců. Střešní rovina bočních křídel vzniká pronikem symetrické sedlové střechy nad střední částí s kolmo orientovanými plně valbovými střechami nad oběma rozšířenými konci.

Nejvyššího bodu budova dosahuje v úrovni hřebene střechy +20,870, jehož výška je pro celou budovu konstantní. Hřeben střechy je tak přibližně 23,0 m nad průměrnou hladinou okolního terénu. Vztažná výšková kóta ±0,000 se rovná úrovni stávající finální podlahy v 1. NP. Absolutní výška relativní nuly je projektem definována na hodnotě 215,98 m n.m. BpV. Základní výškové členění na jednotlivá podlaží je shodné v celém půdorysu: 1.pp -3,470; 1.np +0,000; 2.np +3,880; 3.np +7,750; 4.np +11,620; 5.np +15,120.

2.4 zatížení

Pro stavební objekt se uvažuje se standardním souborem stálých a užitných zatížení, které udávají technické normy v závislosti na účelu jednotlivých částí stavby. Konstrukce budou také odolávat klimatickým zatížením, které jsou rovněž předepsány normou a závisí především na lokalitě a charakteru stavby. Zde je lokalitou intravilán, centrum, města Olomouc – Žižkovo náměstí.

Zatížení byla určena a vypočítána dle ČSN EN 1991 (relevantní části souboru norem pro zatížení konstrukcí) s parciálním součinitelem bezpečnosti $\gamma_G=1,35$ pro stálá (vlastní tíha všech nosných a nenosných konstrukcí) a $\gamma_Q=1,5$ pro proměnná zatížení. Pro určení maximálních sil a deformací v konstrukci byly výpočtové hodnoty zatížení kombinovány dle normy ČSN EN 1990 - odstavec 6.4 pro I. MS a 6.5 pro II. MS.

2.4.1 stálá zatížení - G

Neměnná zatížení nepřetržitě působící na nosné konstrukce staveb. Jedná se především o stavební skladby a vlastní hmotnost konstrukcí. Stálá zatížení stávajících i nově navrhovaných skladeb byla spočtena na základě udávaných objemových hmotností jednotlivých materiálů, případně podle technických informací referenčních výrobků. Skutečné skladby stávajících podlah určily vrtané sondy v rámci STP, byť jen v omezeném rozsahu (4 sondy). Objemové hmotnosti původních materiálů jsme odhadovali, případně vyčetly z tabulek pro stavební praxi používaných v době výstavby.

2.4.2 proměnná, nahodilá zatížení

Hlavní proměnné (nahodilé) zatížení představuje užitné zatížení stavby, které bylo stanoveno na základě plánovaných účelu jednotlivých částí stavby (podlaží – dispoziční členění – plánované využití):

- užitná kategorie C1 – plochy veřejných budov, kde může docházet ke shromažďování lidí. Plochy a místnosti se stoly a podobným vybavením, např. plochy ve školách, kavárnách, restauracích, jídelnách, čítárnách, recepcích; _hodnota rovnoměrného plošného zatížení **3,0 kN/m²** (soustředěné zatížení $Q_k=3,0$ kN). Aplikováno na vodorovné konstrukce podlah arkýřů a stávající stropy vnitřních místností.
- užitná kategorie C3 – plochy veřejných budov, kde může docházet ke shromažďování lidí. Plochy bez překážek pro pohyb osob (přístupové plochy, foyer, haly, výstavní prostory, apod.) _hodnota rovnoměrného plošného zatížení **5,0 kN/m²** (soustředěné zatížení $Q_k=4,0$ kN). Aplikováno na vodorovné konstrukce přístupových komunikací (foyer, vstupní plochy, schodiště, rampy, apod.).
- nepochozí střecha, kat. H – nahodilé zatížení od údržby 0,75 kN/m², působící současně na max. ploše 10 m²; zatížení od lokálního břemene 1,0 kN.
- mezi užitná zatížení bylo zahrnuto i náhradní rovnoměrné zatížení simulující nově navržené přemístitelné vnitřní příčky. Je počítáno s ekvivalentní hodnotou 0,8 kN/m², která odpovídá příčkám s vlastní tíhou < 2,0 kN/m.

2.4.3 zatížení sněhem

Charakteristická hodnota zatížení sněhem na zemi byla odečtena v souladu se změnou Z4 normy ČSN EN 1991-1-3 z digitální mapy ČHMÚ (www.snehovamapa.cz). V této mapě je pro danou lokalitu garantovaná charakteristická hodnota zatížení sněhem – **$s_k = 0,67$ kPa**; přenásobením tvarovým souč. pro ploché střechy arkýřů a pro sedlové střechy SB se sklonem 25° ÷ 44° dostaneme char. zatížení sněhem na střeše $s=0,290 \div 0,540$ kN/m². Ve statických modelech jsou nosné prvky střech zatíženy rozhodujícími (nejméně příznivým) schémata zatížení, která zahrnují i sněhové návěje v úžlabích a na plochých střechách přiléhajících k vyšší budově, dle výše uvedené normy může hodnota zatížení sněhem při návěji dosahovat až $s=1,34$ kN/m².

2.4.4 zatížení větrem

Charakteristická hodnota dynamického tlaku vzduchu – **$q_{p(z)} = 0,529$ kPa** (= ca. 53 kg/m²). Hodnota byla spočítána podle ČSN EN 1991-1-4 na základě lokality stavby, která se nachází v I. větrové oblasti s referenční rychlostí větru 22,5 ms⁻¹ a pro IV. kategorii terénu a s uvažováním referenční výšky stavby nad terénem max. 20,8 m. Základní hodnota dyn. tlaku je aplikována na jednotlivé konstrukční prvky a celky se započtením relevantních tvarových součinitelů, které uvádí kapitola č. 7 výše uvedené normy.

Pro konstrukční celky instalované ve výšce nižší než 10 m nad terénem je možné hodnotu dynamického tlaku vzduchu snížit na **$q_{p(z<10)} = 0,372$ kPa** (= ca. 37 kg/m²).

2.4.5 jiná zatížení a mimořádné situace

Při návrhu nosného systému byly rovněž zohledněny požadavky na odolnost konstrukcí za požární situace a to dle PBR, které požaduje průkaz normové požární odolnosti v rozsahu R15 ÷ R45 (...15 až 45 minut).

V projektové přípravě stavby nebylo uvažováno s dalším nestandardním ani mimořádným zatížením nosných konstrukcí.

2.5 **statický výpočet**

Výpočty vnitřních sil a deformací byl proveden programy Axis VM (verze X4), IDEA StatiCa (verze 9.1 a 10.1) a SCIA Nexis 32 (verze 3.60). Ocelové a železobetonové konstrukce/prvky/průřezy byly posouzeny pomocí programů IDEA StatiCa (verze 9.1 a 10.1, od firmy IDEA RS, s.r.o.) a/nebo moduly pro posudky průřezů v primárním statickém softwaru (Axis VM, Nexis32, apod.). Návrh dimenzí a posudky kompozitních profilů (OBK), spřažené ocelobetonové průřezy byly počítány v programu Microsoft EXCEL. Stejný software, tedy MS EXEL, byl použit k sestavení výpočetních tabulek pro stálá zatížení a posouzení stávajícího zdiva, řešení obecných algoritmů a matematických operací. Základové konstrukce byly počítány pomocí softwaru GEO5 od FINE.

Statický výpočet a konstrukční řešení je v souladu s platnými normami pro návrh ocelových, betonových, spřažených ocelobetonových, zděných a geotechnických konstrukcí (ČSN EN).

U navržených konstrukcí je statickým výpočet prokázána dostatečná mechanická odolnost a stabilita (I. MS) za normální teploty a také za požární situace (dle požadavků PBR). V případě ŽB konstrukcí byly dodrženy minimální normou předepsané rozměry a konstrukční zásady pro dosažení normové požární odolnosti bez prokazování výpočtem. SV obsahuje posudek kritických průřezů OBK i OK za požární situace.

Rovněž byla kontrolována stability a celkové projevy chování nosných systémů analýzou prostorové deformace. Prvky hlavních NK musí splňovat omezení průhybů a vychýlení daná normami pro návrh všech zastoupených typů konstrukcí (II. MS).

Výpočty stávajícího zdiva a ŽB konstrukcí se zakládají na výsledcích a datech z provedeného STP.

2.6 **stabilita konstrukcí**

Stavební úpravy a zásahy do budovy nejsou takového rozsahu, aby byla ovlivněna globální stabilita a tuhost stávající HNK. Ovšem v rámci jednotlivých zásahů bude otázka trvalého i dočasného zajištění stability všech nově vkládaných i dotčených stávajících konstrukcí určující pro správný postup prací. Důležitou podmínkou je, aby nové podpírající a zesilující prvky korespondovali s deformovatelností starých konstrukcí. Aby nesnižovali globální tuhost systému, ale zároveň, aby ji zbytečně neposilovali, což by mohlo vést k nadměrné koncentraci sil a napětí v SNK.

Popsané postupy a zakázané souběhy některých prací se musí bezesbýtku respektovat. Obecně platí, že před jakýmkoliv zásahem do SNK je dodavatel povinen ověřit předpoklady projektu se skutečností, nejprve provést práce k zesílení, vyztužení a stabilizaci SNK a až pro kontrole ze strany odpovědné osoby, popř. AD, lze přistoupit k bourání stávajících konstrukcí a instalaci nových přítěžujících konstrukcí.

U nově vkládaných a vytvářených konstrukčních celků je prokázání stability a dostatečná rigidita prokázána analýzou deformací na základě podrobného statického modelování a výpočtu. Konstrukčně se k tomuto účelu navrhuje příhradová ztužení, prvky s rámovou (ohybovou) tuhostí a v neposlední řadě dostatečné ukotvení konstrukcí.

2.7 **konstrukce z hlediska požární ochrany**

ŽB konstrukce jsou navrženy pro požární odolnost 30 ÷ 60 minut dle požadavků PBR (část PD d.1.3; podle stanovených požárních úseků), umístění a funkce v souladu s ČSN EN 1992-1-2. Přesná specifikace požární odolnosti u jednotlivých konstrukčních prvků bude podrobněji řešena až v DPS.

Spřažené ocelobetonové průřezy budou navrženy na požární odolnost v souladu s požadavky požární bezpečnostního řešení stavby a není nutná jejich druhotná ochrana. Navržené požární odolnosti (R; „fi.Res.“) jednotlivých prvků: - OB sloupy/pilíře (C) R30÷45. Požární odolnost OBK je dle ČSN EN 1994-

1-2 prokázána statickým výpočtem anebo byly dodrženy minimální normou předepsané rozměry a konstrukční zásady pro dosažení normové požární odolnosti bez prokazování výpočtem.

Nosné ocelové konstrukce, pokud není výslovně uvedeno a specifikováno, tak jsou navrženy bez požární odolnosti a SKř počítá s druhotnou ochranou OK v podobě protipožárních obkladů. Ocelové výměny ve střeše jsou navrženy i s kritériem R15, ale u ostatních nově vkládaných OK se předpokládá jejich ochrana anebo odstínění požárně odolnou konstrukcí (zazdění, schování nad protipožárním podhledem nebo uvnitř požárně dělící konstrukce, apod.).

3 konstrukční řešení

Popis jednotlivých stavebně konstrukčních řešení na základě navrhovaných stavebních zásahů a úprav v rámci projektované rekonstrukce SB.

Známy popis SNK historické budovy je v kapitole 2.2. Popis se opírá o dochované přílohy původní PD, pasport stavby a především o zjištění v rámci provedených STP.

Aktivní i pasivní nově vkládané nosné prvky a konstrukce stavby jsou z pohledu výrobní technologie kombinací tří typů - kompozitních ocelobetonových konstrukcí, monolitickými železobetonovými konstrukcemi a ocelovými konstrukcemi.

Na základě statických modelů a výpočtů byly navrženy tvary a dimenze nosných konstrukcí. V některých návrzích jsme vycházeli z více statických modelů a úvah, protože jediný striktní a přesný model není u stávajících NK vždy možné definovat.

Ze zřejmých a výše popsaných příčin nebylo možné naprojektovat všechny potřebné detaily, jelikož jejich správný návrh se neobejde bez podrobné znalosti a zaměření konkrétního místa. V případě dodatečných kotvení se navíc předpokládá nutnost ověření únosnosti kotev pomocí zkoušek in-situ. Ze stejných příčin nelze vyloučit následné úpravy navržených detailů. Součástí dodavatelské dokumentace tak musí být i tzv. „malá statika“, kdy se provádí dílčí propočty a statické posudky rozhodujících kotvení a montážních styčníků. Výsledný návrh musí být před realizací zkontrolován odpovědným statikem.

Provádění se musí řídit navrženými postupy a dbát na správný souběh prací. Obecně platí, že před jakýmkoliv zásahem do SNK je dodavatel povinen ověřit předpoklady projektu se skutečností, nejprve provést práce k zesílení, vyztužení a stabilizaci SNK a až pro kontrole ze strany odpovědné osoby, popř. AD, lze přistoupit k bourání stávajících konstrukcí a instalaci nových přítěžujících konstrukcí.

3.1 úpravy hlavního vstupu do budovy

Stávající zastřešený vstupní prostor bude nově uzavřen prosklenými stěnami umístěnými mezi stávající kamenné pilíře. Na tuto úpravu, která nevyžaduje zásah do stávající nosné konstrukce, navazuje představení hlavního venkovního schodiště a dvojice postranních spojovacích konstrukcí v kombinaci s úpravou menších opěrných zídek, které zajišťují výškové rozdíly zpevněných ploch v nástupním prostoru před budovou. Při čelním pohledu bude na levé straně hlavního vstupu nová dvouramenná ocelová rampa se sklonem 1:16 pro zajištění bezbariérového přístupu. Na opačné, tedy pravé straně, bude menší, taktéž ocelová, schodišťová rampa vedoucí k bočním vstupním dveřím.

3.1.1 předsazené schodiště, menší opěrné stěny a základy

Předsazené schodiště se má o 2 metry vysunout do prostoru náměstí před budovou. Počítá se s využitím stávajících kamenných stupňů, které budou rozebrány vyspraveny a doplněny shodně provedenými novými dílci. Předpokládá se, že stávající schodiště vynáší šikmá betonová deska na hutněném podsypu s obvodovým plytkým základovým pásem. Tato stávající podkonstrukce bude zcela odbourána a nahrazena novou, v principu obdobou, ŽB podkonstrukcí. ŽB monolitická deska podesty tl. 200 mm přechází v šikmou schodišťovou desku o tloušťce 180 mm. Vnější obvod bude založen na novém základovém pásu šířky 500 mm se základovou spárou min. -1,2 m pod nejnižší místo navazující zpevněné plochy (založení v ne zámrazné hloubce). Na opačné straně se počítá se zakotvením ŽB desky pomocí navrtávané betonářské výztuže do spodní konstrukce vstupní části. Tvar stávající konstrukce, materiál, její stav a možnosti konstrukčního propojení musí být ověřeny před realizací dostatečným počtem sond.

Obdobně budou řešeny i renovace a úpravy menších opěrných zdí zajišťující výškové členění zpevněné plochy v okolí hlavního vstupu. Stávající opěrné kamenné zídky budou demontovány a nahrazeny nízkou opěrnou železobetonovou stěnou vyrovnávající výškový rozdíl 300-500 mm. Zídky budou skryty pod

oplaštěním rampy a schodiště a budou provázány s novými betonovými základy ocelové rampy a bočního schodiště.

V navazujících kapitolách popisované nové spojovací ocelové konstrukce _nájezdová rampa a boční schodiště, budou mít hlavní příčné rámy zakotveny do nově vybudovaných ŽB pásů. Očekáváme jednoduché základové poměry. Přibližným výpočtem na základě odhadované geologie _zemina třídy F6 (jílovitá hlína, tuhá)_ navrhujeme pásy o průřezu 600 x 1200 mm (Š x V) z min. třídy betonu C25/30, opět s podmínkou založení v ne zámrazné hloubce. Tvar nových základových konstrukcí může být dále ovlivněn tvarem stávajících podzemních konstrukcí budovy, což bude nezbytné ověřit před realizačním průzkumem pomocí 2÷3 kopaných sond. Odhalená ZS spára musí být popsána geologem a převzata odpovědným statikem.

3.1.2 nájezdová rampa

Základním konstrukčním prvkem ocelové rampy jsou příčné II - rámy, které podepírají spojitě postranní bočnice (podélné „schodnice“) z UPE200. Rámy jsou z válcovaných tyčí průřezu HEA 140. Mezi schodnice se v max. rozteči 1250 mm vmontují příčníky rampy, které budou přímo vynášet podélné tenkostěnné Z-profilů s pochozím plechem. Stabilitu v příčném směru zajišťuje rámová tuhost kloubově kotvených rámu v kombinaci s horizontálním příhradovým ztužením mezipodesty. V podélném směru se počítá s dodatečným kotvením bočnic rampy ke stávající betonové zdi spodní stavby vstupu. Zábradlí z profilu SHS80/3, je tvořeno sloupkovým systémem s průběžnými horními a spodními paždíky. Stabilita zábradlí je zajištěna šikmými vzpěrkami v místech IPE nosníků, umístěnými pod rovinou rampy. Pochozí plocha má být ze šablon slízkového plechu tl. 5,0 mm, šroubovaných na spojitě podélníky z ohýbaných Z-profilů. Zábradlí bude plné, z obou stran opláštěné plechem tl. 3mm.

3.1.3 boční ocelové schodiště

Boční vstup do předsazeného zádveří hlavního vstupu je přístupný přes nové ocelové schodiště. Jedná se o ocelovou svařovanou konstrukci, převážně z válcovaných profilů průřezu U, I a H, která je v principu odpovídá OK nájezdové rampy. Primárními prvky jsou dva příčné rámy, které vynášejí dvojici postranních schodnic / rampových příčl. Každý rám bude zakotven do nového ŽB pásu. Rampové příčle budou na druhém konci zakotveny do betonové stávající stěny, jakožto pozůstatku bouraného existujícího schodiště. Mezi rampové příčle se osadí příčné nosníky a svařované schodišťové bloky s vytvářenými stupni. Pochozí záklop na nosnících i schodišťové stupně budou vytvořeny z tabulí ocelového plechu tl. 5 ÷ 6 mm s protiskluzovou úpravou, např. slízkový plech. Rovných plechové tabule podesty se našroubují na podélné výztužné nosníky z tenkostěnných Z-profilů. Bočnice, stěny schodiště, mají být plné, opláštěné tabulemi lakovaného plechu při obou površích. Bočnice budou pokračovat i pod úroveň pochozí roviny až k opěrné zídce, respektive ke zpevněné ploše.

3.2 **úpravy prostor centrálního schodiště**

Projekt rekonstrukce dále obsahuje kapitolu stavebních úprav v centrální části, zahrnující hlavní vertikální komunikaci navazující na hlavní vstup do budovy z Žižkova náměstí. SKř navrhovaných stavebních úprav se v této části zaměřuje především na prodloužení centrálního schodiště až do úrovně 5. p, na rozšíření mezipodesty o vykonzolovaný vikýř a na vestavění dvojice výtahových šachet do zrcadel stávajícího schodiště.

3.2.1 vykonzolovaný vikýř a prodloužení schodiště do 5.np

Tvar nového betonového schodiště vychází ze stávajícího 5 ramenného schodiště v nižších podlažích, kdy do 5.p povede pouze levá polovina, tedy 3 ramenné schodiště s šířkou prvních 2 ramen 1730÷1855 mm a širším (2440 mm) výstupním ramenem mezi VŠ. Bude vybudována nová ŽB podestová deska tl. 230 mm na úrovni +13,415, na kterou bude navazovat podlaha moderního vikýře, boxu tvaru kvádrů (cca 2,25 x 3,30 / 5,40 m) vystupujícího před rovinu čelní fasády a zároveň i nad rovinu sedlové střechy. Nosný systém vikýře představuje subtilní prostorová ocelová konstrukce, sestávající z dvojice příčných rámu, příhradových bočních stěn zajišťujících vykonzolování a příčného propojení v podobě střešních a podlahových nosníků s horizontálním zavětrováním. OK v úrovni střechy je prodloužena až na nový ocelový překlad pod linií průniků střešních rovin (vikýř X stávající sedlová střecha). Vnitřní rám stojí v ose stávající obvodové stěny a je doplněn vodorovným zakotvením (zapřením) do ŽB desky nové podesty. Kromě obvodové stěny SB a stávajících betonových průvlaků v úrovni 4. a 5. podlaží budou pro vynesení nových konstrukcí schodiště, mezipodesty a vikýře dominantní 4 prodloužené betonové pilíře, které naváží nastávající mezipodestové pilíře ukončené nyní v úrovni 4. podlaží (nad madlem

zábradlí, +10,770 a +11,920). Z konstrukčního i architektonického hlediska se navrhuje v plném průřezu, tedy 660 x 560 mm, a to až pod střechu, kde nad podhledem je na ně ukotven ocelový spojitý překlad z HEA 200. Výjimkou je levý krajní pilíř (při čelním pohledu), který je nad úrovní stropu 5.p (cca +14,970 = horní hrana bet.) redukován na průřez 350 x 350 mm a integrován do nové zděné stěny. Pod touto stěnou se navíc musí vytvořit nový ŽB stropní trám, který stěnu podepře a také umožní dobetonávku a zakotvení stávající ubourané stropní desky.

3.2.2 výťahové šachty

Následuje doplnění hlavní vertikální komunikace o dvojici výtahů o nosnosti 625 kg, které bezbariérově propojí všechna podlaží budovy. Šachty pro tyto nové výtahy se umístí do zrcadel hlavního schodiště, které přímo navazuje na hlavní vstup.

Výťahové šachty (VŠ) budou identické, s nosnou ocelovou konstrukcí v podobě prostorového pravoúhlého rámu na půdorysu 1700 x 1700 mm (osově) a s výškou cca 19,41 m. Primární rámová OK sestává ze 4 rohových spojitých sloupů z profilu HEB100 a horizontálních věnců shodného průřezu rozmístěných po výšce v návaznosti na stanice výtahu. Základní systém doplňují mezilehlé paždíky z profilu UPE100 orientovaných „naležato“, svislé prvky vymezující dveřní otvory stanic z L80/60/8 a montážní nosník z IPE140 osazený shora na vrcholovém věnci. OK je zakotvena v patě sloupů do existujících betonových konstrukcí a to ve dvou různých úrovních. Přední dvojice sloupů stojí a je kotvena na úrovni -1,200 a dva zadní sloupy jsou kotveny výše, až na betonový průvlak v úrovni 1.p, -0,190. V daném případě se spodní dojezd VŠ probourává do prostoru existujícího schodiště vedoucího pod úroveň suterénu do bývalého krytu. Lze očekávat, že konstrukce krytu i přístupového schodiště budou z dostatečně kvalitního betonu a bude možné do nich zakotvit nové betonové stěny výtahových jímek. Deska dna jímky bude navíc uložena na hutněném zásypu.

Šachty budou oplášťeny fixním transparentním zasklením z tabulí lepeného bezpečnostního skla tl. 10 mm.

3.3 arkýře na severní fasádě budovy

Jako součást rekonstrukce vnitřních chodeb budou obnoveny původní zálivy, respiria, které zajistí přirozené prosvětlení vnitřních chodeb a budou sloužit jako relaxační zóny a prostory pro setkávání. U respirií ve 2. a 3. podlaží (m.č. 2.06, 2.07 a 3.10, 3.11) architekt navrhuje jejich rozšíření do exteriéru, takže na severní fasádě vzniknou 2 moderní arkýře – vykonzolované boxy o rozměrech 2,30 x 8,14 / 3,79 m. Levý arkýř v úrovni 2. p i pravý ve 3. p jsou identické jen zrcadlově obrácené. Vytvoření arkýřů vyžaduje vybourání poměrně velkých otvorů v obvodové stěně a doplnění nových subtilnějších sloupů s průvlaky, které nahradí původní meziokenní zděné pilíře a také umožní zavěšení OK boxů.

3.3.1 doplnění pilířů, vyztužení SNK a příprava na arkýře

V místech obou arkýřů je potřeba vybourat otvor na celou výšku podlaží a v šířce cca 7,5 m, což znamená celkové odstranění 2 a částečné ubourání dalších 2 krajních meziokenních pilířů. Navrhujeme nahrazení původních zděných pilířů 4 nově osazenými OB sloupy s podstatně menšími rozměry, které navíc umožní i mírnou excentricitu vůči těžišti původních pilířů, aby méně narušovali vnitřní dispozici respiria. Navrhujeme OB kompozitní průřez sloupů SL1 o rozměrech 300 x 200 mm, který splní požadavek požární odolnosti R45 bez druhotné ochrany.

Schématický postup provádění je naznačen na výkrese d.1.2.11: Předpokládá se maximální míra odlehčení, tzn. zcela odbourané podlahové skladby a ostatní nenosné stavební konstrukce; stropy a průvlaky musí být plně podstojkovány a to od základů až po stropní konstrukce nad řešeným arkýřem; postupně se odbourávají betonová okenní nadpraží a instalují se dodatečné podpěry (stojky) do okenních otvorů (i v sousedních polích a v nižších podlažích); osazení roznosové botky do vybourané kapsy pod P3 (z důvodů excentricity pilíře); **postupné** zasekání a osazení pilířů P1 ÷ P4, jejich plná aktivace a zakotvení; **postupné** (po oknech) zabudování překladů z dvojice HEB 260 – a to tak, že se nechá podstojkování jedné poloviny věnce, osadí se jeden překlad (vyklínuje a aktivuje podlitím), ten se podstojkuje a až poté se osadí druhý překlad; tento postup se zopakuje ve všech „oknech“, se zabudováváním překladů budou dobouřány zbývající části betonového nadpraží; v konečné fázi se vybourá zbývající zdivo, provede se obetonování SL1 a celkové začištění vzniklého otvoru v obvodové zdi.

Další 2 nové sloupy se uplatní uvnitř budovy, v prostoru obnovovaného respiria. Svařovaný ocelový sloup tvaru I (SL2) bude podpírat stávající ŽB průvlak ve vnitřní chodbové stěně. Druhou novou svislou

konstrukcí je OB trubkový sloup (SL3) pod bouranou příčnou stěnou. Oba vnitřní sloupy je nutné „prosat“ až na základ (instalovat i v podlažích pod upravovaným respírem ve 2., resp. ve 3. podlaží). Sloup SL2 bude v každém podlaží představovat samostatný dílec rozepřený mezi stávající betonové průvlaky. SL3 je přisazen k vnitřní příčné stěně a přímo navazuje na SL4 v podlažích pod bouranou příčnou stěnou. Vybourání příčné stěny a navíc zavěšení boxu arkýře má výrazný negativní vliv na příčnou tuhost inkriminované části budovy a proto musí být doplněno příčné ztužení. Toto ztužení zde vytvoří kříž z předpínaných ocelových táhel certifikovaného systému. Nad SL3 se osadí průvlak z HEB220, který se překonzoluje pod nosné žebro pod vnitřní příčnou stěnou. Betonové žebro pod stěnou navíc musí být zesíleno přiložením a prokotvením dvojice UPE240 (sepnuto závitovými tyčemi M24-8.8, po 250 mm). Vzniklý prostorový uzel uvedených konstrukčních prvků musí přenést všechny vstupující síly a mít dostatečnou rigiditu, aby se docílilo záměru nahrazení části příčné stěny a dodatečné vyztužení budovy. Konkrétní podoba detailu může vzniknout až po přesném zaměření a prozkoumání konkrétního místa.

Obě respíra s novými arkýři vyžadují shodné dispoziční úprava a stavební zásahy do SNK. Z pohledu statiky bude logicky složitější statické řešení u respíra ve 2. np (m.č. 2.06 + 2.07), jelikož zatížení potažmo napětí ve stávajícím zdivu, bude vyšší než ve 3. np, kde se nachází druhé respírium.

3.3.2 OK – vykonzolované arkýře

Samotná konstrukce vykonzolovaných arkýřů je řešena jako čistě ocelová prostorová rámová konstrukce z otevřených válcovaných profilů HEA 140 doplněná o příhradové svislé ztužení v podobě symetrických křížů z trubkových průřezů. Příčné podlahové a střešní nosníky jsou z obdélníkových dutých průřezů RHS 120/60/4, resp. RHS 120/60/3 pro střechu. OK v úrovni pod podlahou a ve střeše je dále zajištěna proti podélné deformaci horizontálním zavětrováním v podobě vložených diagonálních prvků, taktéž z trubek. Svislé podélné ztužení ani krajní příčné ztužení na jedné straně se nenavrhují z estetických důvodů, kdy by tato ztužidla rušila vzhled velkoformátového prosklení.

Tato OK bude pevně vetknuta do nově osazených OB sloupů (SL1), které nahradí původní zděné meziokenní pilíře.

3.4 zásahy do SNK, jejich zesílení a podepření

V místech zásahů, oslabení, popřípadě i vybourání existujících nosných konstrukcí musí být v první řadě staticky zajištěna plná strukturální integrita stávající nosné konstrukce. K tomu se navrhuje nové svislé nosné prvky – OB sloupy, monolitické betonové pilíře, případně zazubené dozdívky; v kombinaci s nově vkládanými ocelovými rámy, překlady, průvlaky a lze předpokládat i nutnost dodatečné lokální sanace a zesilování SNK. Důležitou podmínkou je, aby nové podpírající a zesilující prvky korespondovali s deformovatelností starých konstrukcí. Většinou se jednalo o podmínku převažující a určující pro stanovení dimenzí zesilujících prvků. V posouzení SNK bylo potřeba zahrnout přetížení od nově vkládaných konstrukcí (zejména zavěšené arkýře a vykonzolovaný vikýř s prodloužením hlavního schodiště).

Statickou analýzou na základě vstupních dat z provedených STP jsme zjistili, že většina stávajících zděných konstrukcí v úrovni 1.np a částečně ve 2.np vychází výpočtově jako **nevyhovující!** Bylo tak nezbytné navrhnout konstrukční řešení, které „plošně“ zvýší únosnost zdiva a umožní realizaci zásahů. Využili jsme záměru na osazení zvětšených dveřních otvorů a jako **ztužující prvek navrhujeme zesilující dveřní ocelové rámy**. Tyto rámy tak splní dvě funkce. Jednak umožní realizaci rozšíření a zvýšení dveřních otvorů a především budou fungovat jako „dutý pilíř“ dimenzovaný na návrhovou liniovou sílu v neoslabeném zdivu. Takto vyztužený dveřní otvor tak nebude pro stávající zdivo oslabením, ale naopak představuje nutný nosný prvek, který téměř dosahuje únosnosti plného zdiva (zazdění otvoru).

Pro nové dozdívky (i zazdívání otvorů) se předpokládá zdivo z plných cihel P20, zděných na vápenocementovou maltu min. třídy M5 a vyplnění zbylých mezer samozhutnitelnou zálivkovou maltou.

3.4.1 rozšíření a zvýšení dveřních otvorů

Specifickým požadavkem je stavební úprava dveřních otvorů ve vnitřních nosných stěnách. V daném pojetí se nejedná o lokální zásah, ale o mnohokrát opakovaný prvek a to v celé budově. Otvory pro nové kombinované dveřní výplně se rozšiřují na rozměr 1450 x 3000 mm, kdy stávající dveřní otvory byly široké cca 900 ÷ 1200 mm s výškou 2160 mm.

STP potvrdil předpoklad o existenci ŽB věnců u všech nosných zdí. Stávající ŽB žebrové stropy jsou na stěny uloženy přes věnce o stejné výšce. Právě mezi věnce budou vkládány výztužné dveřní rámy v podlažích se staticky nevyhovujícím zdivem (nejvíce v 1.np, méně v 1.pp a 2. np). Ve zbývajících částech s dostatečně únosným stávajícím zdivem a dostatečnou ponechanou šířkou pilířů mezi otvory postačí překlenutí pomocí ocelových překladů.

3.4.2 dveřní rámy

Výztužné dveřní rámy se skládají ze dvojice identických ráků svařených z válcovaných tyčí HEB 120 a HEB 140. Dále se předpokládá jejich montážní rozdělení na 2 až 4 dílce podle zvolené metody instalace a také podle možností dopravy na místo. Podrobný popis ráků včetně schématického vykreslení a postupu osazování je uveden na výkresech _např. d.1.2.03, 04.

Z povahy jejich funkce musí instalace a plná aktivace ráků předcházet všem ostatním zásahům do SNK budovy!

3.4.3 překlady

V místech nových otvorů ve zdivu, které má dostatečnou únosnost se navrhuje ocelové překlady převážně z trojice válcovaných tyčí průřezu HEA / IPE. Podrobně označeno na výkresech jednotlivých podlaží a ve výkazových tabulkách, které jsou rovněž součástí výkresů.

3.4.4 výměny

V místech větších zásahů, prostupů anebo přetížení stávajících stropních konstrukcí musí být předem osazeny podpůrné ocelové konstrukce _výměny. Jsou navrženy jako dodatečně kotvené ocelové nosníky z průřezů UPE s lemováním/příčnicí kolem prostupů z L-profilu. Podrobný popis výměn včetně schématického vykreslení a postupu osazování je uveden na výkresech půdorysů společně s výkazem těchto výměn.

4 materiály a technologie nosných konstrukcí

Pro nosné konstrukce a prvky se navrhuje následujícími materiály a technologie. Veškeré uvedené materiály a typové konstrukční prvky v dokumentaci jsou předepsány jako referenční a je možné, po odsouhlasení projektantem, použít výrobky a materiály stejné nebo vyšší kvality od jiného výrobce. Přednostně jsou materiály a konstrukční prvky popisovány obecně dle platných TN pro stanovení požadovaného minimálního standardu navržených konstrukcí a dodávek.

Konstrukční oceli dle EN 10025-2: S 235 J2 (11 373) a S 355 J2W (11 523); v primárních prvcích se uplatní válcované, trubkové i z plechů svařované profily nebo uzavřené průřezy vytvořené z válcovaných UPE profilů. Trapézové plechy – S320G.

Beton pro betonové konstrukce podle ČSN EN 206:

beton C25/30 XC2 XA2 – základové pásy a opěrné zídky; ŽB monolitické nadzemní konstrukce (zaizolované) – **C30/37** XC1; výplňový beton pro kompozitní OB profily (sloupy) – **C40/50**; podkladní beton – C12/15 X0; stupně vlivu prostředí na beton mohou být dále upřesněny v návaznosti na dodatečné průzkumy a výsledky zkoušek in-situ.

Ocelová výztuž ŽB a OB konstrukcí – **B500B** nebo **B500A** se zaručenou svařitelností, dle normy ČSN EN 10080. Spřažení stropních desek s OK a také výplňového betonu s ocelovou částí kompozitních průřezů – přivařená betonářská výztuž B500b.

Distanční a ostatní prvky pro výztuž - dle zvyklostí dodavatele stavby, v pohledovém betonu budou předepsány distanční prvky z vláknobetonu.

Zdivo (nové) – plné pálené cihly (alt. keramické bloky P+D) pevnosti P15 nebo P20, zděné na VC maltu M5 (běžná spára).

Nosné dřevotřískové desky – OSB/3 desky dle ČSN EN 300, třída použití/vlhkosti 2, třída biologického ohrožení 1 a 2 podle EN 335-3. Charakteristické výpočtové hodnoty pro statické dimenzování byly převzaty z EN 12369-1. Pro zakrývání otvorů **ve střeše se předepisují požárně odolné desky _OSB/3 třídy B-s1, d0 podle EN 13501-1.**

Nosné konstrukční překližky s tl. 21 mm pro podlahy zavěšených boxů, a tl. 18 mm pro svislé aplikace.

Kotvení OK/OBK – dodatečně osazované, vrtané chemické kotvy s kotevními šrouby rozměru: **M12–M24**, jakosti 8.8. Pro kotvení nosných konstrukcí se smí použít jen certifikované systémy dle platných technických norem (např. ČSN EN 1992-4-5, předpis ETAQ, a jiné).

Materiál šroubů – třecí montážní spoje OBK vyžadují šrouby jakosti **10.9** (vysokopevnostní HV šrouby) dle ČSN EN 14399-4 (DIN6914). U ostatních spojů OK/OBK a sekundárních OK lze použít standardní šrouby jakosti **8.8**, dle ČSN EN 24016/(DIN 933).

Spražení stropních desek s OK a také výplňového betonu s ocelovou částí kompozitních průřezů – přivařená betonářská výztuž B500b.

Podle výsledků STP [5], [6] lze očekávat následující materiály SNK (stručný výtah):

- Nosné zdivo ve středové části _cihelne zdivo z CP zděných na vápennou maltu s přibližným rozsahem návrhové pevnosti **0,70** ÷ 1,09 N/mm²;
- Monolitické ŽB konstrukce stropů _nad 1. pp lze beton zařadit do pevnostní třídy **C16/20**, průměrná hodnota charakteristické krychelné pevnosti $f_{ck}=20,7$ N/mm²; _nad 1. a 3. np vykazoval beton nižší pevnost a byl řazen do pevnostní třídy **C12/15**, průměrná hodnota charakteristické krychelné pevnosti $f_{ck}=13,44$ N/mm²; _nad 4. np v byl beton opět řazen do pevnostní třídy **C16/20**, průměrná hodnota charakteristické krychelné pevnosti $f_{ck}=17,94$ N/mm²
- Použitá výztuž ve zkoumaných vzorcích byla identifikována jako splétaná výztuž s ozn. ISTEK, kdy jsou dva pruty hladké výztuže o stejném průměru stočeny do jednoho (průřez výsledného prutu tak připomíná číslici 8). Dle tabulky NC.2 normy ČSN ISO 13822 se jedná o výztuž s ozn. 10 472 (Istek) s charakteristickou mezí pevnosti > 400 MPa a návrhovou hodnotou pevnosti 320 MPa pro betony C12/15 a vyšší. **Tento typ výztuže nelze svařovat!**

4.1 antikorozi ochrana OK a OBK

Ocelové konstrukce budou chráněny nátěrovým systémem – pouze na plochách, které nejsou v kontaktu s betonem! Obetonované plochy a styčné plochy třecích spojů se nesmí natírat, budou pouze očištěny od okujů a mastnoty.

Obecně musí nátěr odpovídat stupni korozní agresivity daného prostředí podle ČSN EN ISO 12944. V souladu s touto normou navrhujeme následující stupně agresivity prostředí, dle jednotlivých OK:

- C2 ... (oplaštěné a tepelně izolované OK uvnitř budovy) - vnější plochy ocelových profilů OBK, tepelně i vlhkostně izolované OK (vnitřní) ocelové konstrukce, atd.
- C3 ... (OK vně budovy) – nezaizolované a vně umístěné OK, nebo jejich části.

Projekt předepisuje NS s vysokou až velmi vysokou životností, které musí svými vlastnostmi odpovídat požadavkům normy ČSN EN ISO 12944-5.

Barva nátěrů v odstínu RAL - specifiku stavebně – architektonická část PD / hlavní architekt projektu.

U venkovních ocelových konstrukcí je navržena ochrana žárovým pozinkováním ve smyslu normy ČSN EN ISO 1461.

4.2 povrchy konstrukcí

Povrchová úprava monolitických konstrukcí, jako nátěry a stěrky je řešena ve stavební části projektu. Vybrané povrchy (ozn. na výkresech, popř. dle stavebně architektonické části PD) ŽB k-cí jsou požadovány provést v pohledové kvalitě (pohledový beton). U konstrukcí z pohledového betonu je nutné s architekty konzultovat kladečské plány bednicích dílců, rozmístění „schwubtyčí“, zkosení hran, apod. Vzhled všech typů povrchových úprav je navíc podřízen požadavkům architektonického řešení stavby. U nezakrytých/pohledových sloupů může být architektem požadována dodatečná úprava povrchu betonu – tzv. „kosmetika povrchu“ (jemná betonová omítka, stěrka) – a následný sjednocující nátěr, který je vhodný na betonové i ocelové povrchy. Alternativou je finalizace přebroušením. Rozhodne architekt.

4.3 hmotnosti a objemy

Hmotnosti konstrukčních ocelí (OBK+OK), objemy výplňového betonu OBK, stupně vyztužení primárních ŽB k-cí, jakožto i další podstatné konstrukční prvky a systémová řešení jsou uvedeny v předběžném výkaze materiálu (PVM). Tabulky s PVM a průměrné stupně vyztužení monolitických konstrukcí jsou uvedeny přímo na příslušných výkresech a byly podkladem pro vytvoření rozpočtu stavby.

Přesný položkový výkaz OK musí být součástí výrobně montážní dokumentace, stejně jako bude podrobný výkaz betonářské výztuže součástí armovacích výkresů.

5 požadavky na PD, průzkumy a realizaci

5.1 požadavky na dokumentaci

Tato dokumentace slouží jako dokumentace pro provádění stavby. Obsahem a rozsahem odpovídá vyhlášce č. 499/2006 Sb. (ve znění aktuální novelizace v. č. 405/2017 Sb.).

Před samotným prováděním stavby je nutné vypracovat podrobnou dodavatelskou dokumentaci stavby (DD), zejména výrobně-montážní dokumentaci OK (VMD) a výkresy výztuží ŽB monolitických konstrukcí (armovací výkresy – AV). Provedení vyžaduje přesné zaměření, vytyčení pozic hlavních SNK a ověření předpokladů tohoto projektu. DD musí obsahovat nové doplňující poznatky a data z dodatečných průzkumů (viz požadavky na průzkumy). DD musí být odsouhlasena generálním projektantem a také odpovědným statikem!

5.2 požadavky na průzkumné práce

Většina zde prezentovaných statických a konstrukčních řešení vychází pouze z omezeného rozsahu STP.

V rámci realizační přípravy se předepisuje kontrolní obhlídka odhalených konstrukcí SB! Obhlídka by měla předcházet vypracování DD a musí předcházet prováděním stavby, to znamená před jakýmkoli zásahy do stávajících nosných konstrukcí! Na základě obhlídky mohou být revidováno navržené řešení a požadovány **doplňující STP!**

Pro optimální návrh založení nových přístupových ramp, předsazeného schodiště a opěrných zídek se rovněž vyžaduje dodatečný STP + IGP, pro které se doporučují kopané sondy.

Úkolem dodatečných a upřesňujících STP v místech navržených zásahů do SNK bude popsat konstrukční systém, identifikovat nosné konstrukce (uložení a technologie stropů, existence věnců, překladů, průvlaků, apod.), zaznamenat viditelné poruchy a vady, průzkum stavebních konstrukcí (skladby podlah, podhledů, a jiné).

Pro dosažení požadované kvality stavby je důležité provádět průběžně standardní zkoušky in-situ ověřující veškeré předpoklady návrhu.

5.3 provádění zemních a základových konstrukcí

Zásypy a polštáře pod základové konstrukce musí být zhutněny na požadované hodnoty modulu deformace $E_{def,2}$. Hutnění zásypů bude provedeno ve vrstvách. Technologický postup hutnění zásypů/polštářů určí technolog stavby. Hutnění bude prováděno po menších úsecích a menších vrstvách, bez použití těžké mechanizace, abychom minimalizovali přenášení dynamických účinků od hutnění na stávající budovu. Základovou spáru je nutno chránit ve smyslu čl. 35 normy ČSN 731001 proti mechanickému porušení při výkopových pracích a proti nepříznivým klimatickým vlivům. Tj. veškerá zemina nebo hornina ovlivněná rozpojováním musí být z podzákladí odstraněna, zejména není přípustné vyrovnávat nerovnosti v základové spáře nakypřenou rozpojenou zeminou! Zeminu je nutno chránit proti namrznutí a rozbřednutí. Ihned po dokončení výkopů je nutno nechat základovou spáru jako zakrývanou konstrukci převzít a zřídit hutněný zásyp/podsyp ZK do požadované úrovně. Zhutněný zásyp bude zakryt vrstvou podkladního betonu. Míra zhutnění musí být prokázána zkouškou in-situ a doložena protokolem. Technické parametry zeminy po hutnění musí odpovídat předepsaným hodnotám. Riziko poškození zeminy v základové spáře mechanickými i klimatickými vlivy nese dodavatel.

5.4 provádění ŽB monolitických konstrukcí

Provádění betonových konstrukcí bude plně podřízeno platnému standardu ČSN EN 13 670 „Provádění betonových konstrukcí“. Betonové konstrukce budou s hladkým a uzavřeným povrchem. Plocha pórů v nejhorším místě ve čtverci o ploše 500 x 500 mm nesmí přesáhnout 0,3% plochy. Rovinnost povrchu nesmí mít větší odchylku než menší z hodnot 2,5 mm na 2,5 m délky nebo normový požadavek. V případě, že je normový požadavek přísnější, platí tento normový předpis (*Požadovány jsou předpisy pro skladování a manipulaci s materiálem; Technologické předpisy pro montáž a pokládku; ČSN EN 13670 Provádění a kontrola betonových konstrukcí; ČSN EN 206 Beton. Vlastnosti, výroba, ukládání a kritéria hodnocení*). Krytí výztuže dle výkresové dokumentace, distanční a ostatní prvky pro výztuž do bednění dle zvyklostí dodavatele stavby, v pohledovém betonu budou použity distanční prvky z vláknobetonu.

Tolerance vertikální i horizontální, jak celkové tak lokální, nosné železobetonové konstrukce jsou omezeny podle znění ČSN 73 0210-1 „Geometrická přesnost ve výstavbě“. Požadavky na dodržení výrobních rozměrových a povrchových tolerancí budou následující:

1. *Krytí výztuže a rozteče vložek výztuže - $\pm 2,5$ mm.*
2. *Tloušťka stěnových a deskových prvků - ± 5 mm.*
3. *Průřez sloupových prvků - ± 5 mm.*
4. *Svislé odchylky stěnových a sloupových prvků do světlé výšky 4 m - ± 10 mm.*
5. *Poloha prvků (stěn, desek, sloupů, otvorů, apod.) - ± 5 mm.*
6. *Rovinnost povrchů 2,5mm na 2,5m délky.*
7. *Velikost otvorů - +10, -0 mm.*
8. *Tolerance prostoru pro schodiště je +10, -0 mm*
9. *Stropní desky nesmí mít kladné odchylky, tzn. nesmí mít větší tloušťku*
10. *Není přípustné počítat tolerance jednotlivých prvků.*

Nepříznivé účinky od smršťování betonu budou omezeny vhodným uspořádáním výztuže, například uložením výztuže i v tlačené oblasti stropní desky, vhodnou technologií ukládání betonu (smršťovací pruhy), dodržováním technologické kázně, kvalitním ošetřováním uloženého betonu, vhodným složením betonové směsi a případně použitím betonu, u kterého je dosaženo požadovaných vlastností po devadesáti dnech. Standardně bude použit beton, který dosáhne požadovaných vlastností po 28 dnech od uložení betonové směsi.

Svislé nosné monolitické konstrukce jsou vždy vyvazovány na kotevní výztuž z předchozí sousedící monolitické konstrukce. Veškeré sousedící monolitické konstrukce jsou navzájem provázané výztuží. Každý vzniklý vyvazovaný roh (ať ve stěně nebo v desce) musí mít zavlečenou vnitřní závlačovou výztuž. Pro kotvení platí vždy délky výztuže na min. kotevní délku (viz. AV). Pro nastavování výztuží platí vždy min. délka přesahu (dle třídy betonu a profilu výztuže – dle AV). Dodatečné kotvení se bude provádět pomocí navrtávků a vlepené výztuže. Osazování výztuže se řídí technologickými předpisy výrobce.

Stojkování monolitických konstrukcí bude řešeno plošně v návaznosti na použité stojky, únosnost a rastr použitého bednění. Bednění bude dimenzováno na tíhu mokrého betonu, nahodilé zatížení od technologie provádění a pracovníků na bednění. ŽB monolitické konstrukce budou podstojkovány do doby než beton **dosáhne min. 80% své návrhové pevnosti**.

Dodavatel vypracuje technologické postupy pro vlastní provádění a časový plán výstavby. Smršťovací pásy, jejich polohu, velikost apod., si určuje technolog stavby před zahájením prací v souladu s technologickými předpisy.

5.5 výroba ŽB prefabrikátů

Prefabrikované prvky budou provedeny v souladu s kap 5.2. Při provádění je potřeba dodržet normy pro provádění prefabrikovaných ŽB prvků a to ČSN 73 2480, ČSN 73 1201, ČSN EN 1992 a ČSN 73 0210. Před betonáží budou osazeny prvky pro manipulaci s jednotlivými dílci dle zvyklostí dodavatele.

5.6 provádění ocelových a spřažených OB konstrukcí (OK/OBK)

Výroba a montáž jak ocelových, tak i ocelobetonových (kompozitních/spřažených) konstrukcí a prvků musí splňovat požadavky normy **ČSN EN 1090-2** a v případě OK s uzavřenými dutými profily i normě **ČSN EN 1090-4**, která doplňuje pravidla pro konstrukce z dutých průřezů. Všechny navržené OK a OBK jsou projektem zařazeny do třídy provedení **EXC2** dle výše uvedené normy s povolenými výrobními a montážními odchylkami dle **přílohy D**. V případě OBK se betonáž řídí předpisy pro provádění monolitických ŽB konstrukcí.

5.6.1 Kompozitní ocelobetonové profily

Výplňový beton navrhuje technolog s ohledem na dobu zpracování a konzistenci vhodnou pro uložení do ocelových profilů. Volba směsi také závisí na zvoleném způsobu obetonování – ve výrobě anebo na stavbě – a na aktuálních klimatických podmínkách.

V tomto případě projekt navrhuje dodatečnou betonáž OB profilů až na stavbě. Finálně osazený a řádně zakotvený ocelový profil/trubka doplněný armokošem se dodatečně vyplní čerpaným betonem přes horní plnicí otvor.

5.6.2 spoje, kotvení a spřažení

Hlavní konstrukční detaily jsou vykresleny na výkresech konstrukčního řešení a jejich výpočty jsou zahrnuty ve statickém výpočtu. V případě dodatečných kotvení se musí ověřit únosnosti kotev pomocí

zkoušek in-situ. S ohledem na rozsah STP a velké množství nyní zakrytých konstrukcí nelze vyloučit následné úpravy navržených detailů. Součástí dodavatelské dokumentace tak musí být i tzv. „malá statika“, kdy se provádí dílčí propočty a statické posudky rozhodujících kotvení a montážních styčníků. Výsledný návrh musí být před realizací zkontrolován odpovědným statikem.

Obecně lze napsat, že kotvení OBK/OK na betonové konstrukce je navrženo v podobě dodatečně osazovaných vrtaných a chemicky lepených šroubů M12 až M16 (jakost 8.8), kterými se ukotví patní plech nebo kotevní konzola k ŽB konstrukci. Je počítáno s podlitím patního plechu cementovou (zálivkovou) maltou o minimální pevnosti 30 N/mm². Tloušťka podlití má být v rozmezí 10 ÷ 20 mm u vodorovných povrchů. Při dostatečné rovinatosti a plném kontaktu není nutné podlití u svislých kotvení na ŽB stěny.

Dílské/výrobní spoje u oceli (platí také pro OBK) jsou navrženy jako svařované, tupé podložené svary tvaru ½ V i K s plným průvarem kořene a koutové svary.

Montážní spoje OK/OBK – převážně šroubové – šrouby jakostní třídy 8.8, dle ČSN EN 24016/(DIN 933). Spoje primární OBK (třecí spoje) vyžadují šrouby jakosti 10.9 (vysokopevnostní HV šrouby) dle ČSN EN 14399-4 (DIN6914). Všechny šrouby budou utaženy na předepsaný moment. Pro spoje venkovních OK je předepsán pozinkovaný spojovací materiál. U třecích spojů bylo počítáno s kategorií úpravy povrchu „C“ (např. úprava opálením). Mazání závitů šroubů při utahování – MoS₂. Všechny šroubové spoje musí splňovat předepsané podmínky dle příslušných norem pro návrh a provádění – rozteče, vzdálenosti od okrajů, apod.

Svařované montážní spoje jsou navrženy pro spoj jednotlivých montážních dílců většiny viditelných částí OK (celosvařované OK).

Spražení výplňového betonu s ocelovými profily je zajištěno podélnou výztuží v kombinaci s příčnými trny, které se protahují a ovařují v otvorech skrz stojinu ocelového průřezu. Alternativně lze sprážení provést pomocí přivařovaných trmíků. Podélná výztuž je s trny/trmíky také svařena v místě styku – křížový svar (vzniká jednoduchý armokoš).

Všechny spoje a detaily provedení musí být čitelné z VMD – přípoj musí být dimenzován na plnou únosnost připojovaného profilu anebo s prokázanou vyšší únosností než je maximum vnitřních sil ve styčniku.

5.7 vybrané povinnosti dodavatele stavby

5.7.1 rozsah dodavatelských prací

O dodavateli se předpokládá, že je mu známa dokumentace, skutečný stav staveniště a hranice dodávek a prací. Tato dokumentace nemá vyčerpávající charakter a dodavatel je povinen bez výjimek a námitek provést všechny práce nutné k úplnému dokončení díla a k jeho řádnému fungování, a to mezi jiným:

- Seznámit se staveništěm – stávajícím stavem okolních a navazujících objektů - a porovnat všechny jeho části se zadávací dokumentací.
- Dodání všech různých materiálů a technik potřebných pro provedení jím dodávaných prací.
- Opatření - na svou plnou odpovědnost - bednění, lešení, pomocných konstrukcí a strojů všeho druhu a jejich odklizení po ukončení prací.
- Zřízení všech zábran a předepsaných bezpečnostních zařízení nutných k práci svých zaměstnanců, jakož i uvedení do původního stavu stávajících ochranných zařízení, která byla přemístěna nebo demontována během prací.
- Zřízení takových opatření, aby nedošlo k poškození již zbudovaných povrchů. V případě poškození, musí být ponechávány povrchy či konstrukce opraveny či uvedeny do původního stavu.
- Zajištění všech přístrojů a pracovní síly k provádění zkoušek.
- Zpracovat Výrobně-montážní a výrobně-technickou dokumentaci všech konstrukcí.
- Provést předepsané dodatečné průzkumy a zaměření a na základě jejich výsledků zajistit revizi prováděcího projektu.

5.7.2 požadavky kontrol, měření a zkoušek při provádění

V rámci provádění stavby bude pravidelně kontrolována montáž OK, provedení zakrývaných konstrukcí - výztuž před betonáží, skryté přípoje, apod. Kontrolu musí provádět odpovědná osoba. V průběhu stavby budou odebírány vzorky betonové směsi a prováděna jejich kontrola laboratorními a

mechanickými zkouškami. Rovněž budou přesně geodeticky sledovány pozice, tvar, svislost, montážní odchylky a případně i průhyby vodorovných a jiné patrné deformace konstrukcí.

Dodavatel stavby musí zajistit protokoly o zkouškách únosnosti a správného provedení těchto dodávek a konstrukčních prvků, mimo jiné: správné dotažení šroubů (předepnutí, utahovací moment); únosnost dodatečného kotvení OK (tahová zkouška); apod.

Dodavatel stavby je povinen ověřovat zkouškami „in-situ“ únosnost základové spáry a povrchů dodatečných zásypů.

Veškeré zakrývané konstrukce budou před zakrytím a zabudováním převzaty technickým dozorem investora, popřípadě autorským dozorem projektanta (GP), který zkontroluje, zda je vše provedeno dle PD a provede zápis do stavebního deníku, nebo dle odsouhlaseného technologického postupu (TP) a kontrolního a zkušebního plánu (KZP).

Vyšší četnost a podrobnost kontrol nad obvyklý rámec daný normovými předpisy není požadována.

5.7.3 požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví při práci

Při provádění stavby se musí dodržovat osvědčené technologické postupy a dodržovat platné bezpečnostní předpisy o BOZP. Zejména zákon č. 174/1968 Sb., Zákon o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění zákona ČNR č. 159/1992 Sb., zákona č. 47/1994 Sb., zákona č. 71/2000 Sb. a zákona č. 124/2000 Sb., č. 309/2006 Sb. - Zákon, kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci) č. 591/2006 Sb. - Nařízení vlády o bližších minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na staveništích. Zadavatel stavby zajistí, aby před zahájením prací byl zpracován plán bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na staveništi podle § 15 zák. č. 309/2006 Sb. Zejména je nutno vybavit pracovníky ochrannými pomůckami. Pro provádění prací nad 1,5 m je nutno zhotovit lešení. Všichni pracovníci musí být proškoleni jak zacházet se svěřeným nářadím. Všichni pracovníci musí být poučeni o bezpečnosti práce a musí být vybaveni patřičnými ochrannými pomůckami. Veškeré volné okraje všech konstrukcí stropů a střechy budou opatřeny ochranným zábradlím. Materiály, které budou použity zhotovitelem stavby, musí mít doloženy doklady o tom, že k těmto výrobkům bylo vydáno prohlášení o shodě výrobcem nebo dovozcem ve smyslu nařízení vlády 163/2002 Sb. Vzniklé odpady budou využity, likvidovány resp. zneškodněny v souladu se zák. č. 275/2002 Sb. A příslušnými prováděcími vyhláškami – zvláště vyhl. MŽP č. 381/2001 Sb., kterou se vydává katalog odpadů.

6 normové předpisy, standardy, literatura

Pro návrh a posouzení stavebních konstrukcí byly použity níže vypsány platné ČSN normy, včetně všech obsažených částí a odkazů na související technické předpisy. Jsou zde uvedeny také vybrané normové předpisy pro provádění.

▪ ČSN EN 1990	Zásady navrhování konstrukcí
▪ ČSN EN 1991 (EC1)	Zatížení konstrukcí
▪ ČSN EN 1992 (EC2)	Navrhování betonových konstrukcí
▪ ČSN EN 1993 (EC3)	Navrhování ocelových konstrukcí
▪ ČSN EN 1994 (EC4)	Navrhování spřažených ocelobetonových konstrukcí
▪ ČSN EN 1996 (EC6)	Navrhování zděných konstrukcí
▪ ČSN EN 1997 (EC7)	Navrhování geotechnických konstrukcí
▪ ČSN 73 1001	Zakládání staveb
Základová půda pod plošnými základy (z r. 1987)
▪ ČSN ISO 13822	Zásady navrhování konstrukcí – Hodnocení existujících konstrukcí
▪ ČSN EN 13791	Posuzování pevnosti betonu v tlaku v konstrukcích
a v prefabrikovaných betonových dílcích
▪ ČSN EN 10025-1	Výrobky válcované za tepla z konstrukčních ocelí
Část 1: Všeobecné technické dodací podmínky.
▪ ČSN EN 10025-2	Výrobky válcované za tepla z konstrukčních ocelí
Část 2: Technické dodací podmínky pro nelegované konstrukční oceli

- ČSN EN 206 Beton – Specifikace, vlastnosti, výroba a shoda (07/2014)
- ČSN 73 1201 Navrhování betonových konstrukcí pozemních staveb
- ČSN EN 13 670 Provádění betonových konstrukcí
- ČSN EN 10 080 Ocel pro výztuž do betonu – Svařitelná betonářská ocel

- Prof. Jiří Bradáč Základové konstrukce, VUT Brno 1995
- Ing. Jan Masopust Navrhování základových a pažicích konstrukcí
(příručka k ČSN EN 1997)

A dále také normové předpisy a požadavky uváděné přímo v textu a souvisejících přílohách PD pro konkrétní technologii, výrobek, systém, apod.

7 závěr

Návrh nosných konstrukcí a statické posouzení stávajících konstrukcí bylo provedeno v souladu s předpisy a doporučeními platných norem ČSN EN.

Navržené nové konstrukce vyhovují požadavkům mechanické odolnosti a stability (I. MS) a to s požadovanou mírou bezpečnosti! Rovněž je statickou analýzou prokázána dostatečná tuhost primárních prvků, kdy deformace a průhyby splňují normové limity použitelnosti (II. MS).

Navrhované stavební úpravy, zásahy do SNK a statické řešení nově vkládaných konstrukcí **vychází z dodaných výsledků STP. S ohledem na omezený rozsah STP se po dodavateli stavby, zejména při realizaci zásahů do SNK, vyžaduje precizní předrealizační příprava a ověření všech prezentovaných předpokladů projektu.**

Provádění se musí řídit navrženými postupy a dbát na správný souběh prací. Obecně platí, že před jakýmkoliv zásahem do SNK je dodavatel povinen ověřit předpoklady projektu se skutečností, nejprve provést práce k zesílení, vyztužení a stabilizaci SNK a až pro kontrole ze strany odpovědné osoby, popř. AD, lze přistoupit k bourání stávajících konstrukcí a instalaci nových přitěžujících konstrukcí.

V případě dalších komplikací nebo nejasností je vždy nutné přizvat statika, který rozhodne o dalším postupu! Následné úpravy zadání a nové požadavky mohou vést k dodatečným úpravám projektovaných řešení.

DPS je rozdělena na jednotlivé etapy, u kterých se předpokládá jejich postupná realizace.

Stavebně konstrukční řešení objektu vyžaduje zpracování podrobné dodavatelské dok. stavby, která bude odsouhlasena odpovědným projektantem (statikem) a GP.

Předepisují, aby v rámci autorském dozoru projektanta byl zastoupen i statik a podílel se na průběžné kontrole provádění nosné konstrukce stavby.

počet stran tz: -18-

vypracoval: Ing. Jan Lukáš